

Nr 426.

Av herr **Osberg**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 187, angående försäljning av vissa delar av kronoegendomen Hunnebo nr 1 i Göteborgs och Bohus län.*

Kungl. Maj:t medgiver, att ett område med litt. B betecknat om 29,295 hektar må från förra militärbostället 1 mantal Hunnebo nr 1 i Tossene socken av Göteborgs och Bohus län försäljas till Hunnebostrands egnahemsförening u. p. a. för en köpeskilling av 36,000 kronor, med rätt för innehavare av tomter å detta område att, så vitt på kronan ankommer, fritt begagna de inom Hunnebostrands municipalsamhälle befintliga, till allmänt bruk avsedda bryggor, båtupphalningsplatser, platser för garnräcken, källplaner och vägar m. m. samt under villkor för övrigt:

att köpeskillingen skall gäldas i den ordning de vid tiden för försäljningen gällande grunder för upplåtande av egnahemslägenheter från kronoegendomar innefatta;

att föreningen skall ensam ansvara för alla med områdets avskiljande och lagfart å fånget förenade kostnader; samt

att vägar och allmänna platser, som anläggas inom området, upplåtas till allmänt begagnande av alla inom Hunnebostrands municipalsamhälle boende.

Det i Kungl. Maj:ts proposition åsatta värdet 36,000 kronor för det område, som erbjudits Hunnebostrands egnahemsförening, anser jag vara alldeles för högt tilltaget i jämförelse med hela hemmanets taxering år 1913, vilket då utgjorde 60,000 kronor. För hemmanet har erhållits i arrende 800 kronor pr år.

Egnahemsföreningen har bjudit för det med litt. B betecknade området 26,000 kronor med sex års räntefri amorteringstid eller 30,000 kronor och tio års amorteringstid.

Hunnebostrand är ett trångbott samhälle och behöver beredas möjlighet att på rimliga villkor erhålla hustomter.

Bihang till riksdagens protokoll 1917. 4 saml. 192 häft. (Nr 426—428.) 1

En icke ringa del av ifrågasatta område anser jag så gott som värdelöst och kommer nog sent i tiden — om någonsin — att användas till tomter. Hunnebostrands inbyggare äro icke helt hänvisade till tomter å det påtänkta egnahemsområdet, enär enskilda egendomar — lämpliga för ändamålet — äro belägna i närheten; man får även räkna med att byggnadsverksamheten på ett samhälle icke större än Hunnebostrand är jämförelsevis liten.

Om man räknar med 4 procent å erbjudna 26,000 kronor, utgör räntan pr år 1,040 kronor, således 240 kronor pr år mera än hela egendomens arrende utgjort under senare år; tager man då hela egendomens areal, 170 hektar, utgör den begärda egnahemsarealen (29 hektar) endast omkring $\frac{1}{6}$. Förhållandet kunde ha varit att egnahemsområdet varit av värdefullare beskaffenhet, men det är faktiskt motsatsen, enär inga avverkningsbara berg finnas å området.

Hade staten att emotse inkomst från hela arealen i enlighet med erbjudan från egnahemsföreningen, skulle denna uppgå till cirka 6,000 kronor pr år, efter så låg räntefot som 4 procent.

Kunde hela området på några få år försäljas till tomter, vore ingen berättigad anmärkning att göra mot det begärda priset, men så bliver icke förhållandet.

Om 5 å 6 tomter försåldes pr år till å orten gängse pris, skulle föreningens inkomster i huvudsak åtgå till att förränta utlagt kapital.

Föreningen har redan vidkänts rätt avsevärda utgifter för uppriktande av kartor o. d. och har att emotse vidare omkostnader, därest köp kommer till stånd.

Med hänvisning till ovanstående samt de handlingar Hunnebostrands egnahemsförening överlämnat till kungl. domänstyrelsen vill jag ta mig friheten föreslå,

att riksdagen ville besluta att till Hunnebostrands egnahemsförening försälja det i Kungl. Maj:ts proposition nr 187 med litt. B betecknade område av kronoegendomen Hunnebo nr 1 i Tossene socken Göteborgs och Bohus län på de i propositionen föreslagna grunder till ett pris av 26,000 kronor och 6 års räntefri amorteringstid.

Stockholm den 27 april 1917.

Oscar Osberg.